

A Benedek-hegy alatt

2010 október 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Ha filmet írnék Boldog Ilonáról, 1239. október 18-án kezd?dne, ekkor született ugyanis IV. Béla els? fia, a kés?bbi V. István. Mivel addig nem született fiú utód, érthet?en nagy várakozás el?zte meg a születést. A krónikák is megemlékeznek arról, hogy szerte az országban imádkoztak azért, hogy fia szülessék a királyi párnak. A veszprémi Szent Katalin-kolostorban is imádkoztak ezért, mégpedig egy csodás jelenség hatására. Szent István király ünnepén ugyanis magától lángra lobbant a gyertya az oltáron, s mikor kérdezték a n?vérek, mit?l van, Boldog Ilona azt mondta a többieknek: „Orate ardentius, ut Dominus donet filium regi!” (Buzgóbban imádkozzatok, hogy az Úr adjon a királynak fiúgyermeket!)
Az elképzelt film a tatárjárást követ?en úgy folytatódna, hogy a négyéves kis Margitot a kolostor kapujánál fogadják a beginák. Margit itt találkozik Ilona nev? szent élet? n?vére sírjával. Tudjuk, élete további alakulására nagy hatással lesz ez az esemény és Ilona n?vér lelki jelenléte.
Gutheil Jen? a középkori Veszprémr?l szóló monográfiájában, Érszegi Géza pedig, aki Boldog Ilona legendájának fordítója, külön tanulmányban szólt róla. Mindketten megegyeznek abban, hogy Veszprémben a Szent Katalin-kolostorban élt, boldogként emlegették, s hogy sajnos teljesen elfeledkeztünk róla.
Boldog Ilonáról való ismereteinket az el?került legendán kívül azoknak a dominikánus jegyz?könyveknek köszönhetjük, amelyek Sienai Szent Katalin szentté avatása alkalmából készültek. Egyéb forrásaink és a veszprémi helyi hagyományok kétségtelenné teszik, hogy társa és mestere volt Margitnak a Szent Katalin-zárdában – írja Gutheil Jen?. Ezzel szemben Érszegi Géza azt állítja tanulmányában, sehol nincs nyoma annak, hogy a tatárjárás után is élt volna, s így nem lehetett Margit magistrája. Amir?l szól, az szintén egy meg nem írt film forgatókönyvének egyik jelenete lehetne: „Nem valószín? az sem, hogy a többiekkel elmenekült volna ? is a dalmát tengerpartra, mivel a legenda szerint sírja Veszprémben volt, ahol csodák is történtek. S?t a legenda szerint, amikor a tatárok jövetelének hírére egyik társa megkérdezte Ilonát, mit tegyenek, azt válaszolta, hogy ? már nem éri meg jövetelüket.”
Az itt látható kép 1970-ben készült: ötödéves voltam, és Veszprémben végeztem a gyakorló tanítást. Szabad óráimban sokat sétáltam a Benedek-hegy alatt, de akkor eszembe sem jutott Boldog Ilona, hanem csak az, mi lesz holnap, holnapután. Most pedig azon gondolkodom, miért is nem készít valaki filmet Boldog Ilonáról.

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló